

בע"א (ירושלים) 47706-10-17 - מחמוד רדואן נ' מדינת ישראל

בע"א (ירושלים) 47706-10-17 - מחמוד רדואן נ' מדינת ישראל ירושלים

בע"א (ירושלים) 47706-10-17

תיק חיצוני: 25/2017

מחמוד רדואן

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לעניינים מקומיים בירושלים

[16.08.2018]

כבוד השופט פאול שטרק

החלטה

1. בפני ביהמ"ש בקשה לביטול צו הריסה מנהלי, אשר נחתם ביום 23.10.2017, לפי ס' 238 א לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965 (להלן: "החוק").

2. המבנה מושא הצו הוא "בן 2 קומות מבלוק ובטון במהלך בניה ואינו מאוכלס בשטח של כ-225 מ"ר".

3. ביום 25.10.2017 הוגשה בקשה לביטול הצו. תגובת המשיבה הוגשה ביום 15.11.2018. בהסכמת הצדדים נדחה הדיון מספר פעמים עם ניהול הדיון ביום 18.03.2018. לאחר מכן סיכומים הוגשו מטעם המבקש ביום 21.06.2018, כאשר סיכומי המשיבה הוגשו ביום 16.08.2018. משמעות הדבר, חלפו 10 חודשים ממועד חתימת הצו.

4. ביום 18.03.2018 התקיים דיון חקירת מצהירים. מטעם המשיבה העידה המפקחת, הגב' רות אביטון, מטעם המבקש, העיד המבקש עצמו.

העדויות

5. מטעם המשיבה העידה המפקחת רות אביטון כלהלן:

א. ביום 3.10.17, נערך ביקור בנכס. המפקחת לא צפתה במבנה לפני כמועד זה.

ב. המבנה היה בהליך בניה. המפקחת רשמה דו"ח פיקוח.

ג. לאחר רישום הדו"ח, נקטה המפקחת בצעדים הדרושים לחתימת צו הריסה מנהלי.

ד. בעת הביקור, נכחו המפקחים שמעון בן עמי ומר שמעון אברהם.

- ה. למבנה היה חיבור לחשמל. המפקחת לא שמה לב אם לחיבור היה מונה חשמל.
ו. לאחר הגשת הבקשה לביטול הצו, עשתה חפירה בתיקים. נודע למפקחת על הליך קודם כנגד המבנה בשנת 2011.
ז. בקומה התחתונה של המבנה ראתה שאין חלונות או ריצוף.
ח. הוצגה בפני המפקחת תמונה משנת 2012, שם ניתן להבחין בחיבור לחשמל.
ט. לדעת המפקחת, הגדרת "אכלוס" זה לבני אדם. בקומה הראשונה היה לול.
כשנשאלה על הביקור בשנת 2014, השיבה כי לא ידוע לה.
6. המבקש העיד כלהלן:
א. היה ביקור בשנת 2014 וראה שמתגוררים במקום.
ב. בשנת 2011 המבנה היה בשלבי בניה. היום עוסק בשיפוץ הבניין.
ג. יש לול וחיבור לחשמל.
ד. למטה (בקומה התחתונה) הכל ריק לצורך שיפוץ.
ה. היו רשתות בחלונות בקומה התחתונה. היו קרשים מעץ כדי למנוע כניסה.
ו. הלול במקום משנת 2013.
ז. סגר מצד אחד חלונות נגד הגשם ומצד שני חלונות.
7. טענות הצדדים
ב"כ המבקש מפנה לעובדות:
א. היה ביקור מפקחים בשנים 2013 ו- 2014, לכן לא מדובר בבניה חדשה. היו הליכים כנגד המבנה כבר בשנת 2011. לטענת המבקש, הימנעות המשיבה בהבאת ראיות רלבנטיות ומהותיות אודות הביקורים כאמור במקרה זה משמש כנגד המשיבה.
ב. בב"ש 5305/11 נדחתה בקשה לביטול צו הריסה מנהלי כנגד המבנה, אולם הצו לא בוצע. בקשת המשיבה למתן ארכה לביצוע הצו, נדחתה (בהחלטת מותב זה). ב"פ 58783-03-14 ערעור המשיבה נדחה.
ג. המבנה מחובר לחשמל כבר בשנת 2011 וצורפה חשבונית חשמל לתיק בית המשפט. נטען ע"י המבקש, כי המשפחה גרה במקום מאז שנת 2011. באוגוסט 2017 התחיל המבקש בעבודות שיפוץ.
ד. התוצאה לשיטת ב"כ המבקש, מחייבת ביטול הצו. אין הליך מנהלי מתאים לנסיבות במקרה דנן.
ה. ב"כ המבקש מעלה טענה של אכיפה סלקטיבית ומפנה לסיכומים שלו בב"ש 3516-3157/16.
ו. ב"כ המבקש מפנה לעובדה כי הליכים קודמים לא הובאו לידיעת הגורמים אשר יש לקיים התייעצות בטרם מתן הצו. המסקנה היא שקיים פגם היורד לשורשו של העניין למתן הצו ויש לבטלו.
7. המשיבה טוענת כלהלן:
א. מדובר במבנה אשר לא היה מאוכלס בשנים 2011 - 2013 ואף לא בשנת 2014.
ב. יש לדחות טענת המבקש כי עוסק רק בשיפוץ בפנים המבנה. מדובר בטענה בעלמא ללא ראיות בתמיכתה.
ג. אין בחיבור לחשמל כדי להוכיח אכלוס (לדוגמה אין חלונות), המבנה בהתאם לקבוע בחוק ופסיקה.
ד. אין בתמונות דבר המצביע על שיפוץ אשר מתנהל בתוך המבנה.
ה. מדובר במבנה ללא היתר.
ו. הצו היה בתוקף ב 2013. בביקור 12.2.14 נדחתה הבקשה להארכת מועד ביצוע הצו. על החלטת בית המשפט הוגש ערעור, לכן לא היה צורך בנקיטת הליך מנהלי חדש.
ז. המשיבה מודה, יתכן היה מקום לפתוח בהליך מנהלי חדש לאחר דחיית הערעור ב 29.5.14. עם זאת אין בכך לאיין או לפגוע בזכות המשיבה לנקוט בהליך מנהלי חדש.
ח. לא חל שינוי של ממש ביחס למבנה במהלך השנים. המבנה לא היה מאוכלס או גמור ב 2011, 2012, 2013 או 2014. התמונות מ 2014 מחזקות טענת המשיבה שלא חל כל שינוי ביחס למבנה.
ט. נטל הבאת ראיה ביחס להשלמת הבניה או אכלוס המבנה על המבקש. מאחר והמבקש לא הביא ראיות בתמיכת בקשתו דין הבקשתו לביטול הצו, להדחות.
הערת ביניים בטרם דיון והכרעה בבקשה
8. הבקשה בפני ביהמ"ש מעלה שאלה, אם יש לאשר צו ההריסה המנהלי, המיועד למניעת עובדה מוגמרת בבניה, כאשר הרשות לא ביצעה צו שנ ניתן בשנת 2011 ולא נקטה בכל פעולה אחרת (כגון כתב אישום) כנגד המבנה עד 23.10.2017.

לא זו אף זו, עקב עומס יומן הצדדים, נדחה הדיון בבקשה ליום 18.03.2018, כאשר הסיכומים הוגשו בפגרת קיץ 2018 והחלטה בחודש אוגוסט 2018. משמע, סיום ההליך המנהלי, 10 חודשים לאחר מועד חתימת הצו. אין בכך כדי להתחשב בהליך ערעור אשר עתיד להתנהל עקב כל החלטת ביהמ"ש.

דיון והכרעה

9. סמכות יו"ר הוועדה המחוזית לתכנון ולבניה ליתן צו הריסה מנהלי כנד נכס אשר נבנה ללא היתר כדין מוסדרת בסעיף 238(ב1) לחוק התכנון והבניה.

10. תקינות הוצאתו של צו הריסה מנהלי נבחנת בהתאם לקיום התנאים הקבועים בסעיף 238א לחוק התכנון והבניה:

"הוקם בנין חורג, לרבות ללא היתר או בסטיה מהיתר או תכנית, או הוחל בהקמתו של בנין כאמור, רשאי יושב ראש הוועדה המקומית לצוות בכתב שהבנין, או אותו חלק ממנו שהוקם או הוחל בהקמתו ללא היתר או בסטיה מהיתר או מתכנית, ייהרס, יפורק או יסולק, ובלבד שהוגש לו תצהיר חתום ביד מהנדס הוועדה המקומית או מהנדס רשות המקומית או מהנדס אחר או אדריכל, שאחד מהם הסמיכו לכך המציין כי-
(1) לפי ידיעתו הוקם הבין ללא היתר או שהבנין חורג ובמה הוא חורג;
(2) לפי ידיעתו לא נסתיימה הקמת הבנין או שנסתיימה לא יותר משישים ימים לפני יום הגשת התצהיר;
(3) ביום הגשת התצהיר, אין הבנין שלגביו מבוקש הצו מאוכלס או שהוא מאוכלס תקופה שאינה עולה על שלושים ימים;

לצו כאמור ייקרא "צו הריסה מנהלי".

צו הריסה מנהלי הינו הריסתו של מבנה אשר נבנה ללא היתר או בסטיה מהיתר. בית המשפט העליון עמד זה מכבר על הרציונל העומד בבסיס קיום הוראת סעיף 238(א) לחוק התכנון והבניה בקבעו כי יש לשמור על הסדר הציבורי ועל שלטון החוק. צו הריסה מנהלי מיועד להריסה מבנה אשר נבנה ללא היתר או בסטיה מהיתר. בית המשפט העליון עמד זה מכבר על הרציונל העומד בבסיס קיום הוראת דאז ס' 238א לחוק התכנון והבניה בקבעו כי יש לשמור על הסדר הציבורי ועל שלטון החוק. (ראו: רע"פ 3034/13 לוי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (5.5.2013); רע"פ 8496/12 חלפון נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (23.1.2013)).

11. סעיף 238א(א) הינו המסגרת הנורמטיבית לביטול צו הריסה מנהלי, לסעיף שלושה תנאים, כאשר בקיום כל אחד מהם בנפרד יבוטל הצו:

הבניה שבגללה ניתן הצו בוצעה כדין.

הבניה לא הסתיימה או שהסתיימה 60 ימים לפני יום הגשת התצהיר.

ביום הגשת התצהיר מבנה אינו מאוכלס תקופה שאינה עולה על 30 ימים.

12. אין מחלוקת כי המבנה נבנה ללא היתר ולא הוגשה כל בקשה להיתר על ידי המבקש בטרם החל לבנות את המבנה ועד היום.

13. בבקשה ובדיון שהתקיים בבית המשפט, טען המבקש כי הבנין גמור ובנוי ואינו נמצא במצב של תחילת בניה, לטענתו, מאז שנת 2011, וברור כבר בשנת 2014 המבנה מאוכלס והוא מבצע פעולות שיפוץ פנים.
14. לטענה זו שני רבדים, לטענה הראשונה אין הוכחות בתמונה או בכל דרך אחרת. לתיק בית המשפט לא הוגשו תמונות המוכיחות שהמבנה מאוכלס. כאמור, על טוען טענת סיום בניה או אכלוס, מוטל הנטל להוכחת טענתו לאור ראיה לכוארית שהמבנה לא מאוכלס. ב"כ המבקש טען את הטענת "אכלוס" בעלמא ללא כל יסוד ראיתי. השני, עולה מדו"חות המפקחת והתמונות, מדובר, מבחינה חיצונית, במבנה שאינו נראה כגמור, כגון העדר חלונות. קיום חיבור חשמל אינו מוכיח את הנטען ביחס לאכלוס או סיום הבניה.
- הוצג בפני בית המשפט תמונות מ הביקור ב 2014. האם חל שינוי כלשהו למבנה, או האם מדובר באותו מבנה ומצב בניה קיים זה מספר שנים, לפחות מאז הביקור ב 2014?
אכלוס מבנה
15. הגדרת אכלוס, מבוססת על הנסיבות בפועל.
- המונח "מאוכלס", מתפרש במלא מובן המילה, דהיינו ראוי למגורים של ממש, בהעדר ראיות בתמיכת טענת המבקש. ניתן לקבוע כי המבנה לא היה מאוכלס בתקופה המוגדרת בחוק. אציין כי האכלוס נבחן על פי מבחן האדם והסביר כפי שנקבע בע"פ 8164/04 אוהיון נ' יו"ר הוועדה המקומית (לא פורסם):
"...האדם הסביר אינו מוגדר במבנה שאין בו משקופים וחלונות בפתחים חיצוניים במיוחד לא בתחילת החורף. ואין זה משנה אם בעליו בחר לחיות בו בצורה זו מחמת חיסרון כיס או סיבה אישית אחרת".
- אין ראיות בפני ביהמ"ש כי המבנה ראוי למגורים בעת ביקור המפקחת, למעט חיבור לחשמל אין ראיות על חיבור למים, חשמל גז וביוב. לא היתה ראיה להתקיימותם של שירותים או אפילו יסודות של מטבח המאפשר מגורים ארעיים בתנאי שטח או שדה.
- המסקנה כאמור, בהעדר כל ראיה אחרת, לא ניתן לקבוע כי מדובר במבנה מאוכלס מעל 30 יום מיום חתימת הצו.
16. עדותה של המפקחת מגובה בתמונות ממועד הביקור. עם זאת, כנראה אין מחלוקת שקיים לול לתרגולות בקומה התחתונה. אין בפני בית המשפט תמונות פנים לגבי הקומה העליונה, אשר לטענת המבקש שם מתגורר עם משפחתו.

אין בשימוש הלול במקום כדי להוכיח כי הבניה הסתיימה. ביחס לקומה העליונה, מוכח מצב הבנין מבחינה חיצונית נראה לא גמור, נטל ההוכחה עובר למבקש להוכיח כי השלים את הבנייה או מתגורר במקום וממתי. במקרה זה שימוש בלול במקום, אינו תואם את הנדרש לאכלוס המבנה. קשה לקבל טענה שהמבקש מתגורר עם משפחתו מעל הלול בבנין.

בסופו של יום נטל השכנוע על המבקש. בהעדר ראיה בתמיכת טענות "אכלוס" וסיום הבניה הטענה נדחת. אולם אין בכך כדי לסיים הדין בטענות המבקש.

חזקת התקינות

17. לזכות המשיבה קיימת חזקת התקינות המנהלית, היינו, חזקה כי פעולותיה המנהליות נעשו כדין. על המבקש לסתור חזקה זו. מוטל הנטל להוכיח את דבר קיומו של הפגם שנפל. לטענתו, בהתנהלותה של הרשות המנהלית (ראה: רע"פ 2956 דמקני נ' הוועדה המקומית לתכנון ולבניה תל אביב יפו (פורסם בנבו 31.7.2013); רע"פ 2958/13 סבאח נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 8.5.2013); רע"פ 7174/08 פרץ נ' הוועדה המקומית לתכנון ולבניה תל אביב (פורסם בנבו - 16.11.2008)). נגרם אי צדק לתושבי האזור עקב העדר תכנון מטעם הרשות. נקבע בפסיקה כל טענה כנגד הרשות ומחדליה לקיים הליך תכנוני יש להעלות בדרך הליך מנהלי.

18. כנגד תקינות הצו נטענו ע"י ב"כ המבקש טענות של אפליה ואכיפה ברירנית. ב"כ המבקש מפנה לסיכומים אשר הגיש בב"ש 3516/16 ו-3517/16. טענות אלו נדונו ונדחו ע"י מותב זה. בב"ש 65710-05-16, אלגרעג' נ' מדינת ישראל ועוד 4 תיקים קשורים לאותו ענין, הוגשה הודעת ערעור ובע"פ 64441-07-18 ביהמ"ש המחוזי בשבתו כערכאת ערעור, דחה אותן טענות בפסק דין שניתן ביום 23.7.2018. לא זו אף זו, עת"פ 48662-06-18 חייארה נ' יו"ר הוועדה המחוזית לתכנון ולבניה, ביהמ"ש המחוזי דחה טענות דומות וקבע דרך המלך להעלות טענות אלו היא בדרך הליך מנהלי.

לגופו של עניין ומעבר לצורך, ב"כ המבקש טוען כנגד חזקת התקינות, יש לבטל את הצו מאחר וביצעו גורם אי צדק למבקש. המבקש ובצדק, מלין על הזנחת האזור ע"י הרשות במישור התכנוני. אין חולק כי המצב הקיים הוא בלתי סביר ומהווה מחדל חמור מטעם הרשות במילוי תפקידו כלפי תושביה. מחובת הרשות לדאוג לכל תושביה באופן שוויוני. עם זאת, אין במחדלי הרשות משמעות המעלה עילה לביטול הצו. אולם, אין בהם כדי להתיר בניה לא חוקית (ראה רע"פ 323/17 תגריד אבוחיארה נ' הוועדה המחוזית לתכנון ולבניה ירושלים (פורסם במאגרי מידע ביום 11.01.2017) ורע"פ 755/17 מוחמד מוסא נ' יו"ר הוועדה המקומית לתכנון ולבניה ירושלים (פורסם במאגרי מידע ביום 30.01.2017)).

כאמור בפסיקה, על המבקש ותושבים במקום לפעול בדרך הליך מנהלי (ראה עת"מ 11782-04-17 מועצת כפר וולג'ה ואח' נ' הוועדה המקומית לתכנון ולבניה ירושלים (פורסם ביום 11.02.2018 מאגרי מידע)).

19. נכתב לא אחת בפסיקה כי תופעת בניה לא חוקית מהווה "מכת מדינה", כאשר עצם הבניה הלא חוקית מהווה פגיעה קשה בכלל החברה ומונע הבנת תכניות מסודרות במקום זה גורמת לאנרכיה מוחלטת. אם כחברה נאפשר לכל אזרח ליטול לידיו פעולה הנוגדת את המערכת התכנונית והחוק, אנו נגררים לאנדרלמוסיה תכנונית והפיכת השטח למעין "מערב פרוע". לכן, הטענה נדחית כפי שנדחתה בעבר ולאחרונה בע"פ 64446-03-18.
- האם יש לבטל את הצו נוכח פגם פרוצדוראלי בהליך, פגם בשיקול דעתה של הרשות המוסמכת.
20. ברע"פ 1639/16 מוחמד עבאסי נ' יו"ר הוועדה המקומית לבניה בירושלים (פורסם במאגרי מידע ביום 21.1.18) בפסיקה וקבע:
- בפסיקה הוכרה עילת ביטול נוספת: פגם פרוצדוראלי בהליך, או פגם בשיקול דעתה של הרשות המוסמכת. כגון: מטרה זרה, העדר מדתיות, שיקולים זרים, חוסר סבירות או הפליה, ובלבד שמדובר בפגמים חמורים העושים את הצו לבטל מעיקרו (ראו רע"פ 3187/15 חטיב נ' הוועדה המקומית לתכנון ולבניה - לב הגליל [פורסם בנבו] 22.2.2016). בהקשר לכך, נקבע כי הסמכות לביטול צו הריסה, צריכה להישמר למקום חריגים ויוצאי דופן (ראו רע"פ 3205/07 תכפור נ' הוועדה המקומית לתכנון ולבניה ירושלים [פורסם בנבו] 05.09.2007); רע"פ 8720/09 אבו רנה נ' ראש עיריית חיפה יו"ר הוועדה המקומית [פורסם בנבו] 01.11.2009; ענין אלראזק).
21. חזקת התקינות מהווה חזקה בלבד, כאשר עומד בפני המבקש להזים החזקה בדרך ראיות. אף על פי תקינות הצו, על ביהמ"ש לקבוע:
- א. האם מטרת הצו למנוע עובדות מוגמרות.
- ב. האם ביצוע הצו משקף אינטרס ציבורי.
- ג. האם במקשה זה קיימת מדתיות.
- כאמור נקבע בפסיקה לא אחת (כגון: פס"ד עבאסי), כי מטרת הצו היא למנוע אנרכיה תכנונית. על ביהמ"ש לעמוד על המשמר כדי למגר תופעת בניה לא חוקית. אחרת, משתבש בלשון המעטה יכולת הרשות לערך תכנון העיר באופן מסודר. אין לאפשר לכל תושב להחליט בעצמו לבנות בהעדר היתר מטעם הרשות באופן המבטיח סדר תכנוני המטיב עם התושבים ברמה הכללית. ביטול צו מהווה מקרה חריג ורק עקב קיום פגם חמור במתן הצו היורד לשורשו של עניין הצו.

22. מקרה דנן שונה מצו הריסה שגרתית. במסגרת הדיון, התברר כי לא מדובר בבניה חדשה, אלא מדובר במבנה קיים משנת 2011. יתרה מכך, נערכו במקום לא מעט ביקורים לאחר מתן צו בשנת 2011, בשנים 2012 - 2014. אין בפני בית המשפט ראיה שחל שינוי במבנה במהלך השנים או האם היה מעשה בניה חדש הנוגד המועדים הקבועים בחוק. לא זו אף זו, כאשר היה קיים צו בתוקף, הצו לא בוצע.
- בעדות המפקח, הסתבר כי עובדות היסטוריה המבנה לרבות הביקורים בין 2011 עד 2014 והליכים מפשטיים התנהלו ביחס לצו מ 2011, לא הובאו לידיעת מתן הצו או הגורמים שיש להתייעץ איתם. לדבריה היא התחילה לאחר מתן הצו "לחפור" בתיקים כדי לעלות על הביקורים בין 2011 ועד 2014. האם המידע היה משליך על שיקול דעת יו"ר הוועדה, לא ניתן לדעת. מחד אין בין המשפט מחליף שיקול דעת הרשות מאידך אין על בית המשפט לנחש היום אם היו"ר היה חותם על הצו, אילו כן הובאו בפניו והגורמים המייעצים נסיבות המבנה. על בית המשפט לקבוע אם נפל פגם חמור שבשל יש לבטל את הצו. מה שכן ניתן לקבוע, שיקול דעת הרשות היה על יסוד חלק מהעובדות בשטח וללא תמונה שלמה. לדידי לא ניתן להפעיל שיקול דעת ללא תמונה שלמה של עובדות.
- עמדת המשיבה ברורה, כל עוד טרם הסתיימה הבניה, ולא מאוכלס, מדובר בבניה שטרם הסתיימה ולכן הנסיבות הבניה מתאימות למתן צו הריסה מנהלי. לשיטת המשיבה אין נפקות לחלוף הזמן (7 שנים), או הימנעות הרשות מלבצע הצו שניתן בשנת 2011 במועדים שנקבעו בצו ובהתאם לחוק, או לחילופין לנקוט בהליך פלילי.
23. אין בידי המשיבה כדי להסביר את הנסיבות החריגות במקרה דנן, או העדר תועלת הצו למניעת עובדה מוגמרת, וכאשר כבר ב 2011 היה הצו בידי המשיבה שלא בוצע. בהמשיבה טוענת שאין רלוונטיות למה שהיה מאחר ומצב המבנה תואם הנדרש לפי החוק.
24. לא כך מסתיים הענין. למשיבה עמדו כלים אחרים להביא להריסת המבנה בדרך הגשת כתב אישום ובמסגרת גזר הדין לקבל צו הריסה שיפוטי המסמך את הוועדה לבצעו, אין הסבר מצד המשיבה על הימנעות מלפעול בדרך הליך הפלילי בעניין המבנה מושה הצו.
- אמנם, קיימת חזקת התקינות. אולם, במקרה דנן, קשה לאשר הנסיבות כתקינות. זאת למרות כמה עובדות ברורות: א. נכון ליום 03.10.2018, טרם הסתיימה הבניה. ב. המבנה לא מאוכלס 30 יום לפני חתימת הצו. ג. אין היתר למבנה.
- מה שחסר, קיום מטרת הצו לביצוע הריסה מהירה כדי להסדיר את המצב התכנוני בשטח (דבר שלא קיים בכפר וולאג'ה). גם מבנה לא גמור הופך עובדה מוגמרת לאחר 7 שנים וכנראה בשימוש נוכח חיבור לחשמל. בהעדר מדע מלא לא ניתן לקבוע שהופעל שיקול דעת הרשות בהתאם לנקבע בחיק והפסיקה.
25. לא ברור מה הביא להתעוררות הפיקוח ביחס למבנה הקיים אחרי כל כך הרבה שנים. למעשה, הצו התרוקן מתוכנו עקב מספר נסיבות לאור השהיה בין חתימת הצו בשנת 2011, העדר ביצועו מטעם המשיבה ועד מתן הצו בשנת 2017, ועקב יומן ב"כ הצדדים בקביעת מועד דיון והגשת סיכומים, ההכרעה בבקשה 10 חודשים לאחר מתן הצו.
- לסיכומי של דבר, הצו מהווה מעשה שיחזור מצב שהיה קיים בשנת 2011, כאשר הצו פקע (ראה ע"פ 58783-03-14 (אשר נידון כבר 3 שנים לאחר מתן הצו)). הצו היום חסר משמעות נוכח חלוף הזמן וללא תכלית שהתכוון המחוקק בעת חקיקת סעיף 238 לחוק.
26. לאור האמור, לדידי, קיים פגם חמור בתקינות הליך מתן הצו. לא ניתן להפעיל שיקול דעת ללא מלוא המדע ביחס למבנה והליכים הקודמים אשר התנהלו, אשר לא הובאו לעיון יו"ר הוועדה בעת החליט לחתום על הצו. יתכן מצב שלאחר שמונה בפני היו"ר מלוא העובדות היה חותם על הצו, אולם לא ניתן לדעת לכן ישל להורות על ביטול הצו.
- סיכום.
- בהעדר פריסת מכלול העובדות, לרבות השהיה בביצוע הצו מ 2011 והעדר פעולות הפיקוח מ 2014 ועד 2017, בפני הגורמים המייעצים ויו"ר הוועדה, קיים פגם חמור בהליך מתן הצו היורד לשורש ענין. הבקשה מתקבלת ומורה על ביטול הצו.
- ניתנה היום, ה' אלול תשע"ח, 16 אוגוסט 2018, בהעדר הצדדים.